

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοχτήτης: Δ. Η. ΤΑΙ'ΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, αρ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντρομή χρονιάτικη: Για την Ελλάδα και την Κρήτη δρ. 10. Για το έξωτερο φρ. χρ. 12,50.—Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρίμηνες συνδρομές (3 δρ την τριμηνία).—Κανένας δε γράφεται συνδρομητής ή δεν προπλερώνει την συνδρομή του.

20 λεπτά το φύλλο.—Τα περασμένα φύλλα πουλιούνται στο γραφείο μας διπλή τιμή.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κιόσκια, και στις επαρχίες σ' όλα τα πρακτορεία των Εφημερίδων.

Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ (*)

Ἐπειτ' ἀπ' ὅσα μᾶλλον ἀρνητικὰ ἔγραψα στὰ περασμένα φύλλα τοῦ «Νουμά», ἔρχουμαι σήμερον νὰ δώσω τῇ θετικῇ βάσει τῆς σοβαρῆς ἐργασίας γιὰ τὸ ἐργατ.κό μας κίνημα. Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο δὲ θὰ ἔχω νὰ πῶ πολλὰ γιατί ἔχω τόσα καὶ τόσα γράφει σὲ περασμένα φύλλα τοῦ «Νουμά» καὶ στὸ φύλλο τῶν «Καιρῶν» τῆς 31 Ἰουλίου ἔδωκε πολλὰ ζητήματα ἀπ' τὰ σχετικὰ στὸν τόπο τους σὲ μιὰ φωτισμένη συνέντευξη ὁ φίλος μου κ. Παπαναστασίου.

Γιὰ δογματισμὸ καὶ ἀδιάλλακτη τακτική, γιὰ ἀντιγραφὴ τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ἄλλων κρατῶν δὲ θὰ βρεθῇ βέβαια τίμιος συζητητὴς ποὺ θὰ μᾶς κατηγορήσει. Ἀλλὰ φυσικὰ τίμιος συζητητὴς ἀνθρώπος ποὺ νὰ ἔχει πραγματικὴ θέληση νὰ συζητήσῃ τίμια καὶ νὰ ἐργαστεῖ τίμια. Κι αὐτὸ βέβαια δὲ γίνεται ὅταν κάνουμε τὸ σοσιαλιστὴ στοὺς μὲν, κατηγοροῦμε τὸ σοσιαλισμὸ στοὺς ἄλλους, ὅταν ἐπιτήδεια θέλουμε νὰ τρομάζουμε τοὺς ἐργάτες μὲ τὸ σοσιαλισμὸ, λέγοντάς τους — **καθὼς ξέρει πολὺ καλά ἐκεῖνος ποὺ θὰ στοιχειοθετήσῃ τὸ ἄρθρο μου αὐτὸ** — πῶς σοσιαλισμὸς θὰ πεί ν' ἀρπάξουμε τὴν περιουσίαν τῶν πλουσίων καὶ νὰ τὴ μοιράσουμε! Ἐέ-

ρουμε πῶς αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα τὸ μεταχειρίζονταν ἀπὸ ἀνέκαθεν οἱ ἐκμεταλλεῦτες τῶν ἐργατῶν. ἂν οἱ σημερινοὶ τοὺς προστάτες μεταχειρίζονται τὸ ἴδιο ὅπλο δὲν προκαλοῦν σοβαρὴ ὑπόνοιαν πῶς καὶ αὐτοὶ δὲν εἶναι λιγώτερο ἐκμεταλλεῦτες ἀπ' τοὺς πλουτοκράτες; Ἄς εἶναι! Πιστεύω πῶς αὐτὸ τὸ σημεῖο ἀρκετὰ τὸ ἀπόδειξα ὡς τώρα, ὥστε νὰ μὴ χρειάζομαι καὶ ἄλλες ἀποδείξεις. Δὲν ἀπεικονίζομαι παρὰ στοὺς εὐσυνείδητους ἀγωνιστὰς καὶ στοὺς ἐργάτες ποὺ θέλουν σήμερον νὰ σκεπτοῦν **σήμερον**, γιατί ποῖός ξέρει ἂν αὔριο θάιναι καιρὸς καὶ ἂν δὲν θὰ χτυποῦν τὸ κεφάλι τους ποὺ δὲν εἶτανε αὐτοὶ μόνοι τους οἱ φορεῖς τῆς ἰδέας τους, μόνον τὴν παράδωσαν σ' ἕναν ἀνθρώπο, ποὺ ἐπὶ τέλους καὶ ἂν δὲν εἶτανε ἀπὸ πρόθεση ἐκμεταλλευτὴς, εἶτανε κοντὰ στὸν πειρασμὸ νὰ προδώσῃ τοὺς ἐργάτες γιὰ ν' ἀνεβεῖ αὐτός, ὅπως τόκαναν ἄλλες σοβαρὲς καὶ σπουδαῖες φυσιογνωμίες, ἀνθρώποι ἐπιστήμονες καὶ μορφωμένοι, ὅπως λ. χ. ὁ Μπριὰν καὶ ὁ Βιδιάνι. Ἀλλοίμονο στίς ἰδέες ποὺ παραδίνονται σὲ λίγα χέρια καὶ ἀλλοίμονο σὲ κείνους ποὺ δὲ νοιώθουν τὸ μέγαλον κίντυνο ἀπ' αὐτό!

Κινηθήκαμε καὶ κινούμαστε στὸν τόπο μας διαρκῶς μέσα στὸ βοῦρκο τῶν προσωπικῶν κομμάτων, γιατί ἔλειπαν οἱ ὁργανωμένες κοινωνικὲς τάξεις μὲ τὰ ὁρισμένα προγράμματα. Καὶ ἰώρα ὁργανώνονται οἱ ἐργάτες γιὰ νὰ παραδοθοῦν καὶ αὐτοὶ σὲ πρόσωπα — καὶ τί πρόσωπα! —, γιὰ νὰ μὴν ξέρουν τί ζητᾶν καὶ μόνο νὰ θαυμάζουν τὸ σωτήρᾶ τους σὰν κερδίσουν κανένα ζητηματάκι, σὰν πάρουν καμμιὰ παραχώρηση ἀπ' τοὺς ἐκμεταλλεῦτες τους! Δὲν ὑποτιμοῦμε μεις διόλου τὴν ἀμεση δράση τῶν ἐργατῶν· κάθε ἄλλο τὴν ὑποστηρίζουμε, γιατί τοὺς κάνει νὰ νοιώσουν τὴ δύναμή τους, ν' ἀποκτήσουν αὐτοπεποίθηση. Μὰ τί γίνεται σ' ἐμᾶς; Μοιρολάτρες καὶ προσωπολάτρες οἱ ἐργάτες μας, ἀμόρφωτοι καὶ ἔχοντας ἀκόμα ὅλες τίς προλήψεις τους — μόλις κερδίσουν τὸ ζήτημά τους **χάρη στὴν ἴδια τους τὴ δύναμη καὶ μόνο σ' αὐτὴ** ξαναπέφτουν πάλι στὸ μακάριον ὕπνο τους καὶ εὐλογοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Μωϋσῆ τους, σὰν αὐτὸς νὰ τοὺς ἔφερε τὴ νίκη καὶ νὰ μὴν τὴν ἐπῆραν μόνοι τους, καὶ χώνουνται πιὸ βαθιά στὸ λάκκο τῆς ἐκμετάλλεψης, ἀφοῦ ἐκεῖνος μπορεῖ ἀτιμώρητα νὰ κομπάζει γιὰ μιὰ ἐπιτυχία τῆς ἀπεργίας τους. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀληθινὴ ὄψη τῶν κινήματων αὐτῶν γιὰ κείνους ποὺ βλέπουν ἀμερόληπτα. Γιὰ τὸ κέρδος τῆς στιγμῆς θυσιάζουμε τὸ πᾶν καὶ ὁ τρίτος ποὺ ἀπολαύει, ὁ tertius gaudens, εἶναι κείνος ποὺ μπορεῖ τὸ κέρδος ἐκεῖνο νὰ τὸ ἐκμεταλλεύεται γιὰ ν' αὐξήσει τὴν προσωπικὴν του ἐπιρροή.

Μποροῦνε λοιπὸν ἀκόμα οἱ ἐργάτες μας νὰ εἰ-

(*) Κοίτα ἀριθ. 485—487 τοῦ «Νουμά».